

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XXI NIEDZIELA ZWYKŁA 25.08.2024 - NUMER 29/2024(1228)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Słowa Ewangelii według św. Jana

W synagodze w Kafarnaum Jezus powiedział: „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem”. A wielu spośród Jego uczniów, którzy to usłyszeli, mówiło: „Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?” Jezus jednak, świadom tego, że uczniowie Jego na to szemrali, rzekł do nich: „To was gorszy? A gdy ujrzycie Syna Człowieczego wstępującego tam, gdzie był przedtem? To Duch daje życie; ciało na nic się nie zda. Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem. Lecz wśród was są tacy, którzy nie wierzą”. Jezus bowiem od początku wiedział, którzy nie wierzą, i kto ma Go wydać. Rzekł więc: „Oto dlaczego wam powiedziałem: Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli nie zostało mu to dane przez Ojca”.

Od tego czasu wielu uczniów Jego odeszło i już z Nim nie chodziło. Rzekł więc Jezus do Dwunastu: „Czyż i wy chcecie odejść?” Odpowiedział Mu Szymon Piotr: „Panie, do kogo pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A my uwierzyliśmy i poznaliśmy, że Ty jesteś Świętym Bożym”.

EWANGELIA J 6, 55,60-61

Komentarz Dobrej Nowiny

W dzisiejszym fragmencie Ewangelii zostaje ukazane, jak uczniowie przyjęli słowa Pana. Objawiając tajemnicę Eucharystii, Jezus wymaga od nich wiary w swoje słowa. Jego objawienie nie może być przyjmowane na sposób cielesny, tzn. wyłącznie na podstawie tego, co postrzegają zmysły, ani z czysto naturalnego punktu widzenia, lecz jako objawienie Boga, które jest „duchem i życiem”. Tak jak przy innych okazjach odwołanie do wydarzeń przyszłych służy Jezusowi do wzmocnienia wiary uczniów i innych, kiedy zobaczą oni wypełnienie się tych słów: „Powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie” (J 14,29). Obietnica Eucharystii, która wywołała u słuchaczy z Kafarnaum spory i zgorszenie, sprawia, że odchodzi wielu z tych, którzy za Nim szli. Tajemnica Eucharystii wymaga szczególnego aktu wiary.

SZLAK KOŚCIOŁÓW DREWNIANYCH WOKÓŁ PUSZCZY ZIELONKI – gm. SKOKI

część 2

Dzisiejszym tekstem kończymy podróż szlakiem drewnianych kościołów w Puszczy Zielonce udając się do dwóch miejscowości w gminie Skoki: Raczkowa i Rejowca.

Raczkowo- mała wieś 8 km od Skoków, ok.50 km od Poznania, nad rzeką Małą Wełną.

W dokumentach wymieniona była w 1252r.jako Raskoycze od nazwiska Raczka ówczesnego właściciela wsi. Raczkowo było własnością rodu Nałęcz-Raczkowskich, by przejść w ręce kilku właścicieli. To w latach 1780-1782 Stanisław Miniszewski, Ludwik de Osten-Sacken, Ludwika Osten i Wawrzyniec Łoga burgrabia wałecki, wybudowali obecną drewnianą świątynię p.w. Wszystkich Świętych. W czasie II wojny światowej kościół był nieczynny z powodu aresztowania duszpasterza przez niemieckie władze okupacyjne.

W latach sześćdziesiątych kościół został całkowicie odnowiony.

Parafia należy do Archidiecezji Gnieźnieńskiej, a jej proboszcz pełni jednocześnie posługę w sąsiednim Jabłkowie, o którym pisałam w ubiegłym tygodniu.

W ołtarzu głównym znajduje się słynący łaskami krucyfiks ludowy z XVII wieku, otoczony licznymi wotami oraz rzeźby św. Piotra i św. Pawła, w drugiej kondygnacji widnieje obraz Matki Bożej Częstochowskiej. Ołtarze boczne zdobią obrazy: św. Józefa z Dzieciątkiem Jezus, św. Wojciecha, Ofiarowania Różańca.

W otoczeniu kościoła usytuowana jest drewniana dzwonnica z 1780 roku zbudowana na planie kwadratu, nakryta dachem namiotowym.

Rejowiec- położony ok.40 km od Poznania.

Wieś założył Andrzej Rey (wnuk Mikołaja Reya). Świątynię w 1626 wzniesiono z jego nakazu jako podkomorzeżo, z myślą o osiedlających się kalwinach. Ok.1820 r. po ucieczce kalwinów z Rejowca, świątynię przejęli niemieccy protestanci, którzy korzystali z niej do 1945r. W czasie przejścia przez protestantów, wnie-

siono dzwonnice z datą zamieszczoną na chorągiewce. Oficjalne przejście kościoła przez katolików nastąpiło w 1947 r.

Do dziś kościół zachował wewnątrz cechy typowe dla świątyni protestanckiej w postaci empor, czyli balkonów podtrzymywanych na drewnianych słupach. W kruchcie, przy wejściu do kościoła przechowuje się trzynaście XVII-wiecznych blach trumiennych z namalowanymi herbami szlachty wielkopolskiej.

Kościół p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa, posiada barokowy ołtarz główny przeniesiony z kolegiaty kruszwickiej. Znajdujący się w nim obraz Serca Pana Jezusa został wykonany współcześnie. Po bokach rzeźby świętych Piotra i Pawła.

Parafię erygowano w 1976 roku przez kard. Stefana Wyszyńskiego Prymasa Polski.

Parafia należy do Archidiecezji Gnieźnieńskiej.

Kończąc letnią podróż po Puszczy Zielonce, autorka pozostaje z nadzieją, że zainteresowała szlakiem drewnianych kościołów, miejsc, w których są położone a przez to i dziejami tych miejsc, z których jako Wielkopolanie możemy być dumni.

Tekst został oparty o szereg stron internetowych, w tym parafialnych.

Teresa Majtas-Przybecka

MYŚL TYGODNIA

Cóż takiego uczyniłem dla Ciebie, Jezu, że tak mnie kochasz? Obrażałem Cię... i kochałem... - Kochać Cię: do tego będzie się sprowadzać moje życie.

św. Josemaría Escrivá

NIEZNANI PATRONI POZNANIA CZ. V

Błogosławiony brat Grzegorz Bolesław Frąckowiak z zgromadzenia Słowa Bożego

Urodził się 18.07.1911 r. w Łowęcicach w okolicach Jarocina. Rodzice jego posiadali średnie gospodarstwo, które zamieszkiwali wraz z dziewięcioma synami i trzema córkami. Bolesław był ich ósmym dzieckiem. Chrzest otrzymał 25 lipca 1911 r. w kościele parafialnym pw. Św. Jakuba w Cerekwicy. Jako dziecko uczęszczał do szkoły podstawowej w Wojciechowie. W dzieciństwie zdradzał wielkie zamiłowanie do spraw Bożych i kościelnych, był bardzo gorliwym ministrantem. Dzięki bliskości klasztoru Misjonarzy Werbistów w Bruczkowie koło Borku Wlkp., kontynuował dalszą naukę w tamtejszym Niższym Seminarium. W 1929 r. wstąpił do postulatu (Postulat stanowi czas wstępnej próby oraz przygotowanie do zasadniczej formacji w nowicjacie. Jest to czas, w którym zarówno postulanci, jak i Zgromadzenie bada autentyczność powołania oraz predyspozycje konieczne do podjęcia trudów życia zakonnego.) Zgromadzenia Słowa Bożego. Zaś 8 września 1930 r. w Górnej Grupie rozpoczął nowicjat (Nowicjat – nie dłuższy niż dwuletni okres rozpoczynający życie we wspólnocie zakonnej. Nowicjat ma na celu: dokładniejsze rozpoznawanie Bożego powołania, właściwego danej wspólnocie, doświadczenie sposobu życia zgromadzenia.) i otrzymał habit zakonny. Również dwa lata później tj. 8 września 1932 r. złożył swoje pierwsze śluby zakonne (posłuszeństwa, życia bez własności (ubóstwa) i czystości. Śluby zakonne są nie tylko wyrzeczeniem składanym Panu Bogu, ale przede wszystkim Jego wielkim darem, przez które każdy zakonnik może się całkowicie oddać swemu Stwórcy.) i przyjął imię zakonne Grzegorz.

Był najgorliwszym z nowicjuszy. Współbracia zapamiętali go zawsze uśmiechniętego, gotowego do posługi innym przy furcie, w kuchni, w zakrystii, w gospodarstwie, przy sprzątnięciu domu. Brat Grzegorz w przyklasztornej drukarni wyuczył się zawodu introligatora.

Po skończonej formacji 8.09.1938 r. złożył wieczyste śluby zakonne. (W ślubach wieczystych, ślubuje się życie według rad ewangelicznych do końca życia. Jest to akt związania się zakonnika z zakonem i wybraną formą życia.) Wybuch II wojny światowej zastał go w klasztorze w Górnej Grupie. Był tam, gdy w święto Chrystusa Króla 1939 r. gestapo utworzyło w klasztorze obóz zbiorczy dla okolicznego duchowieństwa. Mimo, iż braciom pozwolono odjechać brat Grzegorz dobrowolnie pozostał, aby pomagać internowanym.

5 lutego 1940 r. gdy księża wywieziono do obozu koncentracyjnego w Stutthof, brat Grzegorz znalazł schronienie u swojego brata w Poznaniu. Po kilkumiesięcznym, nielegalnym pobycie w Poznaniu, gdzie pracował jako cukiernik i pomagał w zakrystii kościoła św. Marcina, musiał opuścić miasto i udał się do swego brata w Łowęcicach. W porozu-

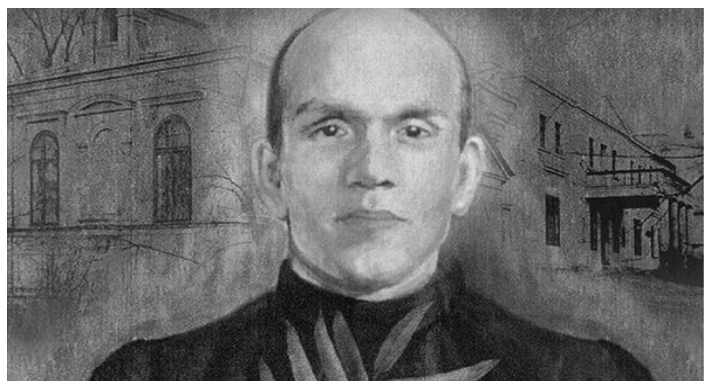
mieniu z pozostałymi księżmi, dwa razy w tygodniu uczył dzieci katechizmu i przygotowywał je do I Komunii św., a także odwiedzał chorych i starszych ludzi. Gdy 7 października 1941 r. aresztowano i wywieziono do obozu ks. Giczela, brat Grzegorz z największą czcią przechował Najświętszy Sakrament, który gestapowcy wysypali, a następnie po całonocnej adoracji rozdał wiernym Pana Jezusa.

Gdy władze niemieckie dowiedziały się, że brat Grzegorz jest introligatorem, dostał nakaz pracy w Jarocinie. Codziennie dojeżdżał tam rowerem. Jego pomoc duszpasterska nawet wtedy nie została przerwana. Przez pewien, krótki czas zaangażował się w rozprowadzanie tajnej gazetki „Dla Ciebie Polsko”. Po roku od zaprzestania tej działalności rozpoczęły się aresztowania. Brat Grzegorz mógł uciec, lecz 8 września 1942 r. przybył do ks. P. Kiczki, wyspowiadał się i postanowił, że całą winę za kolportaż weźmie na siebie, aby w ten sposób uratować przed śmiercią wielu ojców rodzin. Prosił, aby oni wszyscy na niego składali obciążające zeznania. W ten sposób uratował wiele osób. Następnego dnia został aresztowany. Gestapo również wiedziało o jego tajnym duszpasterstwie i traktowało go w więzieniu jako zniechęconego „klechę”. Był okrutnie bity, ale nikogo nie wydał. Brat Grzegorz wszystko brał na siebie. Trasa jego męczeńskiej drogi prowadziła przez Jarocin, Środę Wlkp., Fort VII w Poznaniu, Zwickau, aby zakończyć się w Dreźnie, gdzie został ścięty 5.05.1943 r. W pożegnalnym liście pisze: ... o godz. 6.15 wieczorem zostaną ścięty. Zmówcie proszę wieczny odpoczynek.... pozdrawiam Was wszystkich i czekam na Was u Boga...

W pamięci ojców i braci, brat Grzegorz pozostał wzorowym werbistą i tym, który miał największą miłość, bo oddał życie swoje za innych. Jest patronem braci zakonnych i ojców rodzin.

Beatyfikowany przez Jana Pawła II w grupie 108 Męczenników czasów II wojny światowej, w Warszawie 13 czerwca 1999 r.

Wiesław Grzybek

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXI NIEDZIELA ZWYKŁA 25.08.2024 R.

We wtorek 27 dzień miesiąca, dlatego o godz. 17.30 różaniec misyjny, Msza św. o beatyfikację Dr Wandy Błęńskiej, a następnie modlitwa przy jej grobie na naszym cmentarzu.

Od 2 września Msze św. w dni powszednie o godz. 7.30 i 18.00. Koronka do Miłosierdzia Bożego po porannej Mszy św. Msze św. w niedziele od 1 września o godz. 7.30, 9.30, 11.00, 12.30 i 18.00, podobnie biuro parafialne od 2 września czynne jak przed wakacjami !!! Spowiedź codziennie rano i wieczorem pół godziny przed Mszą św, podobnie w niedzielę .

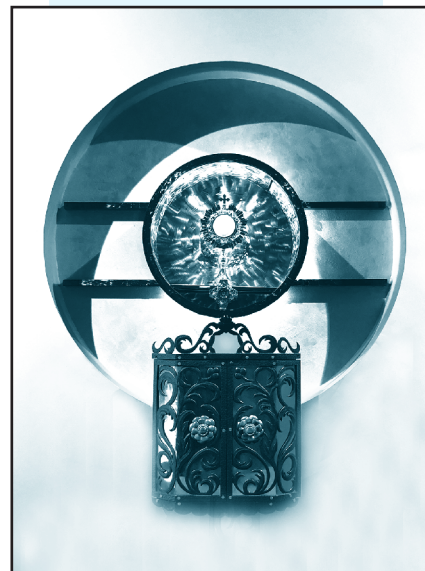
W poniedziałek 2 września o godz.8.00 Msza św. na rozpoczęcie nowego roku szkolnego dla Szkoły Podstawowej nr. 70 , natomiast w niedzielę 8 września o godz. 11.00 poświęcenie tornistrów dzieciom klas pierwszych. Serdecznie zapraszamy.

Również w poniedziałek 2 września o godz. 18.30 katecheza dla rodziców i chrzestnych, którzy pragną ochrzcić swoje dzieci we wrześniu.

We wtorek 3 września o godz. 18.30 spotkanie dla pielgrzymów udających się do Kotliny Kłodzkiej. Biuro Turystyczne przekaze informacje i uzupełnimy finanse pielgrzymki.

W minionym tygodniu zmarli nasi parafianie śp. Polećmy zmarłych Bożemu miłosierdziu .. Dobry Jezu a nasz Panie ...

KAPLICA CAŁODZiennej Adoracji Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja w dni powszednie od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę od godz. 13:30 – 17:45

Program duszpasterski Kościoła w Polsce na rok 2023/2024

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* ks. Bartosz Rojna; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch; *Redakcja:* Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Antoni Kaczmarek, Teresa Majtas - Przybecka, *Współpraca:* ks. kan. Tomasz Morasz, *Adres redakcji:* ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70, *e-mail:* redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.